

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U BJELOVARU
Bjelovar, Josipa Jelačića 1

Broj: KO-DO-351/2024-19
Bjelovar, 29. travnja 2026.
FP/FP

OPĆINSKOM SUDU

U B J E L O V A R U

Protiv presude Općinskog suda u Bjelovaru broj K-8/2025-25 od 20. ožujka 2026., u kaznenom predmetu protiv okrivljenika Tihomira Kozolića, zbog dva kaznena djela prijetnje iz članka 139. stavka 3. u vezi stavka 2., sve u vezi članka 51. Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj: 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23 i 36/24, u daljnjem tekstu: Kazneni zakon), na temelju odredbe članka 38. stavka 2. točke 10. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj: 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 130/20, 80/22, 36/24, 72/25 i 13/26, u daljnjem tekstu: Zakon o kaznenom postupku) podnosim

Ž A L B U

zbog odluke o kazni (članak 467. točka 4. i članak 471. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku)

Pobijanom presudom prvostupanjski sud proglasio je krivim okrivljenika Tihomira Kozolića zbog dva kaznena djela prijetnje iz članka 139. stavka 3. u vezi stavka 2., sve u vezi članka 51. Kaznenog zakona te mu na temelju članka 139. stavka 3. za svako kazneno djelo utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, a na temelju članka 58. stavka 4. točke 2. Kaznenog zakona utvrdio kaznu zatvora izrečenu pravomoćnom presudom Općinskog suda u Bjelovaru, broj: K-337/23 od 16. listopada 2023. u trajanju od 10 (deset) mjeseci pa ga primjenom članka 51. Kaznenog zakona osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, a na temelju članka 56. Kaznenog zakona izrekao mu uvjetnu osudu tako da se jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine neće izvršiti ako u vremenu provjeravanja od 4 (četiri)

godine okrivljenik ne počini novo kazneno djelo.

Protiv citirane presude podnosim žalbu zbog odluke o kazni, budući da, izrečenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine s rokom provjeravanja od 4 (četiri) godine smatram preblagom te ista nije prikladna za ostvarivanje svrhe kažnjavanja u konkretnom slučaju.

Naime, u obrazloženju pobijane presude prvostupanjski sud navodi da je kod odmjerenja kazne okrivljeniku kao olakotnu okolnost uzeo u obzir činjenicu da je redovito zaposlen, a kao otegotnu okolnost što je već prethodno bio osuđivan zbog istog kaznenog djela na štetu iste oštećenice, a ova kaznena djela je počinio u roku provjeravanja iz uvjetne osude. Isto tako, prvostupanjski sud navodi da se predmetnom uvjetnom kaznom okrivljeniku daje posljednja prilika kako bi pokušao nastaviti funkcionirati i raditi na slobodi te vjeruje da će okrivljenik od sada nadalje uskladiti svoje ponašanje na zakonom i suzdržati se od ponovnog počinjenja kaznenog djela pa zbog toga naslovni sud smatra da će izrečena uvjetna osuda ostvariti svrhu kažnjavanja u konkretnom slučaju.

Smatram da je prvostupanjski sud nedovoljno cijenio otegotnu okolnost na strani okrivljenika, a da je pritom precijenio značaj olakotne okolnosti. Sud nije na adekvatan način uzeo u obzir činjenicu da je riječ o osobi koja je ranije osuđivana zbog istog kaznenog djela na štetu iste oštećenice te da je upravo predmetna kaznena djela počinio u vremenu provjeravanja za to navedeno kazneno djelo. Slijedom iznesenoga, ne može se prihvatiti stav prvostupanjskog suda da će se izrečenom uvjetnom osudom ostvariti svrha kažnjavanja, odnosno da će okrivljenik uskladiti svoje ponašanje sa zakonom i suzdržati se od ponovnog počinjenja kaznenog djela, budući da razvidno proizlazi da se niti uvjetnom osudom iz presude K-337/23 nije ostvarila svrha kažnjavanja jer je okrivljenik, iako svjestan posljedica protupravnog ponašanja i da još uvijek traje razdoblje provjeravanja, ponovno počinio isto kazneno djelo prema istoj oštećenici, i to čak dva puta, a što jasno ukazuje na njegovu upornost u kršenju zakonskih normi te nepoštivanje pravnog poretka. Dakle, smatram da se izricanje uvjetne kazne zatvora okrivljeniku, a imajući u vidu da je predmetna kaznena djela prijetnje počinio u vremenu provjeravanja za ranije počinjeno isto kazneno djelo prema istoj oštećenici, ukazuje potpuno neprihvatljivim da bi se postigla svrha kažnjavanja propisana zakonom te osigurala specijalna i generalna prevencija. Sve navedeno se u svakom slučaju treba cijiniti kao otegotno prilikom odmjere kazne okrivljeniku.

Slijedom navedenoga, smatram da je prvostupanjski sud trebao navedeno cijiniti kao otegotnu okolnost i odmjeriti strožu kaznu, budući da u konkretnom slučaju nema mjesta primjeni instituta uvjetne osude te ista sasvim sigurno neće postići svrhu kažnjavanja propisanu zakonom te osigurati specijalnu i generalnu prevenciju.

Stoga, uzimajući u obzir značaj otegotnih okolnosti, mišljenja sam kako izrečena uvjetna osuda nije primjerena težini i načinu počinjenja kaznenog djela, krivnji i dosadašnjem ponašanju okrivljenika te da zasigurno neće ostvariti svrhu kažnjavanja i na okrivljenika preventivno djelovati, zbog čega

p r e d l a ž e m

da drugostupanjski sud preinači prvostupanjsku presudu te okrivljeniku izrekne

strožu sankciju.

ZAMJENICA OPĆINSKE DRŽAVNE ODVJETNICE
Ana Kovačić